

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ तान्कुरुबालकानन्यवेदयत् ॥ ४२ ॥

वैशंपायन उवाच एवमुक्तायथौ विद्वान् विदुरः स्वनिवेशनं ॥ कुंतोर्विंतापराभूत्वासहासीना सुतैर्गृहे ॥ १९ ॥ ततोऽष्टमे तु दिवसे प्रत्यबुध्यत पांडवः ॥ तस्मिन्
स्तदारसे जीर्णोऽप्रमेयबलो बली ॥ २० ॥ तं दृष्ट्वा प्रतिबुध्यतं पांडवं ते भुजंगमाः ॥ सांत्वयामासुरव्यग्रावचनं चेदमब्रुवन् ॥ २१ ॥ यत्ते पीतो महाबाहोरसोऽ
यं वीर्यसंभृतः ॥ तस्मान्नागायुतबलोरणेऽधृष्यो भविष्यसि ॥ २२ ॥ गच्छाद्यत्वं च स्वगृहं स्नातो दिव्यैरिमैर्जलैः ॥ भ्रातरस्तेऽनुतप्यंति त्वां विना कुरुपुंगव ॥ २३ ॥
ततः स्नातो महाबाहुः शुचिः शुक्लांबरसजः ॥ ततो नागस्य भवने कृतकौतुकमंगलः ॥ २४ ॥ ओषधीभिर्विषघ्नीभिः सुरभीभिर्विशेषतः ॥ भुक्तवान्परमान्नं च
नागैर्दत्तं महाबलः ॥ २५ ॥ पूजितो भुजगैर्वीर आशीर्भिश्चाभिनंदितः ॥ दिव्याभरणसंच्छन्नो नागानामंन्य पांडवः ॥ २६ ॥ उदतिष्ठत्यहृष्टात्माना गलोकाद रिं
दमः ॥ उल्लिख्य स तु नागेन जलाज्जलरुहेक्षणः ॥ २७ ॥ तस्मिन्नेव वनोद्देशे स्थापितः कुरुनंदनः ॥ ते चांतर्दधिरे नागाः पांडवस्यैव पश्यतः ॥ २८ ॥ तत उत्थाय
कौंतेयो भीमसेनो महाबलः ॥ आजगाम महाबाहुर्मर्तुरंतिकमंजसा ॥ २९ ॥ ततोऽभिवाद्य जननीं ज्येष्ठं भ्रातरमेव च ॥ कनीयसः समाघ्राय शिरःस्वरिविम
र्दनः ॥ ३० ॥ तैश्चापि संपरिष्वक्तः सहमात्रानर्षभैः ॥ अन्योन्यगतसौहार्दादिष्ट्यादिष्ट्येति चाब्रुवन् ॥ ३१ ॥ ततस्तत्सर्वमाचष्टदुर्योधनविचेष्टितं ॥ भ्रातॄणां
भीमसेनश्च महाबलपराक्रमः ॥ ३२ ॥ नागलोके च यद्वृत्तं गुणदोषमशेषतः ॥ तच्च सर्वमशेषेण कथयामास पांडवः ॥ ३३ ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा भीममाहव
चोऽर्थवत् ॥ तूष्णीं भवनतेजल्प्यमिदं कार्यं कथंचन ॥ ३४ ॥ एवमुक्ता महाबाहुर्धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैरप्रमत्तो भवत्तदा ॥ ३५ ॥ सारथिं
चास्य दयितमपहस्तेन जघ्निवान् ॥ धर्मात्मा विदुरस्तेषां पार्थानां प्रददौ मतिं ॥ ३६ ॥ भोजने भीमसेनस्य पुनः प्राक्षेपयद्विषं ॥ कालकूटं नवं तीक्ष्णं संभृतं लोम
हर्षणं ॥ ३७ ॥ वैश्यापुत्रस्तदा चष्टपार्थानां हितकाम्यया ॥ तच्चापि भुक्त्वा जरयदविकारं वृकोदरः ॥ ३८ ॥ विकारं न त्यजनयत्सुतीक्ष्णमपि तद्विषं ॥ भीमसंहनने
भीमे अजीर्यत वृकोदरे ॥ ३९ ॥ एवं दुर्योधनः कर्णः शकुनिश्चापि सौबलः ॥ अनेकैरभ्युपायैस्तान् जिघांसंति स्म पांडवान् ॥ ४० ॥ पांडवाश्चापि तत्सर्वं प्र
त्यजानन् मर्षिताः ॥ उद्भावनमकुर्वतो विदुरस्य मते स्थिताः ॥ ४१ ॥ कुमारान् क्रीडमानांस्तान् दृष्ट्वा राजा तिदुर्मदान् ॥ गुरुं शिक्षार्थमन्विष्य गौतमं तान्य
वेदयत् ॥ ४२ ॥